

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) w dniu 13 sierpnia 2013 r. — Belgacom SA przeciwko Commune d'Etterbeek

(Sprawa C-454/13)

(2013/C 313/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Belgacom SA

Strona pozwana: Commune d'Etterbeek

Pytania prejudycjalne

Czy art. 12 i 13 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej [(dyrektywa o zezwoleniach)]⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie ustanowieniu w przepisach wydanych przez organ krajowy lub organ samorządu terytorialnego, w celach fiskalnych, podatku od urządzeń telefonii komórkowej zainstalowanych na obiektach publicznych lub prywatnych i użytkowanych w ramach działalności objętej zezwoleniem ogólnym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 21.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2013 r. w sprawie T-89/12 Repsol YPF przeciwko OHIM — Ajuntament de Roses (R), wniesione w dniu 27 sierpnia 2013 r. przez Repsol, SA

(Sprawa C-466/13 P)

(2013/C 313/23)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Repsol, SA (przedstawiciele: adwokaci L. Montoya Terán i J. Devaureix)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie T-89/12, doręczonego w dniu 28 czerwca 2013 r.;

— uwzględnienie wszystkich żądań podnoszonych w pierwszej instancji;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Należy dokonać korekty określonej praktyki rejestracyjnej OHIM i orzecznictwa Sądu, tak aby skutecznie stosowano wzajemną zależność między charakterem odróżniającym wcześniejszego znaku towarowego a zakresem jego ochrony.
- 2) Zaskarżony wyrok Sądu zawiera kilka widocznych przypadków sprzeczności między rozumowaniem a wyciągniętymi na jego podstawie wnioskami w zakresie podobieństwa oznaczeń (Sąd uważa, że między spornymi znakami występuje więcej różnic niż podobieństw, jednak uznaje te znaki za podobne) i charakteru nieznacznie lub mało odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego (Sąd stwierdza, że mamy tu do czynienia ze słabym znakiem towarowym, jednak nie bierze pod uwagę tej cechy przy ocenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd).
- 3) Sąd pominął fakt, że podstawowe i odróżniające cechy znaku, na który powołano się w sprzeciwie (majuskuła „R” wpisana w okrąg) nie mogą zostać zmonopolizowane przez osobę trzecią, w związku z czym nie zastosowano się do wymogu pozostawienia zwyczajowych oznaczeń do swobodnego używania na rynku.
- 4) Sąd zignorował wyroki hiszpańskiego Tribunal Supremo wydane w podobnych sprawach, mimo że powinny być one zostać uwzględnione z uwagi na fakt, iż reprezentują punkt widzenia właściwego kręgu odbiorców, a mianowicie konsumentów hiszpańskich.
- 5) Z powyższych uwag wynika, że w zaskarżonym wyroku Sąd dopuścił się naruszenia prawa. W rezultacie zgodnie z żądaniem wnoszącej odwołanie wyrok ten należy uchylić.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 lipca 2013 r. w sprawie T-78/12 GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 16 września 2013 r. przez GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH

(Sprawa C-496/13 P)

(2013/C 313/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (przedstawiciel: adwokaci I. Memmler, S. Schulz)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Villiger Söhne GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie T-78/13 oraz stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie R 2109/2010-1;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi jeden tylko zarzut dotyczący błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 oraz naruszenia reguł dowodowych przy stosowaniu tego przepisu.

W uzasadnieniu wnosząca odwołanie wskazuje, co następuje:

Przy porównywaniu oznaczeń Sąd nie zastosował prawidłowo zasad dotyczących całościowej oceny, ponieważ porównał jedynie elementy „LIBERTAD” i „LIBERTE”, pomijając wszystkie pozostałe elementy rozpatrywanych znaków.

W szczególności, gdyby Sąd prawidłowo zastosował zasady dotyczące całościowej oceny, musiałby on przypisać większe znaczenie pozostałym elementom kolidujących ze sobą znaków, między innymi kombinacji kolorów w zakwestionowanym znaku towarowym i w znaku, na który powołano się w sprzeciwie, a także określeniu „LA” zawartym w znaku, na który powołano się w sprzeciwie, i określeniu „brunes” występującym w zakwestionowanym znaku towarowym.

Równie błędnie Sąd zastosował wypracowane przez Trybunał wytyczne dotyczące konceptualnego podobieństwa znaków, ponieważ niewystarczająco uwzględnił fakt, że znaki te funkcjonowały w dwóch różnych językach.

Dodatkowo Sąd naruszył ustalone w regulaminie postępowania reguły dowodowe, ponieważ jego orzeczenie opierało się na niczym nieopartych przypuszczeniach dotyczących wymowy znaku towarowego „LA LIBERTAD”.

Ogólnie w wyniku popełnionych błędów Sąd doszedł do nieprawidłowych wniosków.